

Халід Хатамі [Переклад з перської [Емми Андієвської](#)]

Твої вуста, як хвиля навісна.
Невже для мене вже нема весни,
І я не пеститиму твого тіла?
Що з того, що життя — сама несталість.
Волаю, зглянься, бо вже смерть чека,
Що — замість тебе — підставля щоку.